

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 3 fnt — kr.
 Hat óra 2 fnt 50 kr.
 Három óra 1 fnt 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Egyes számok 12 kr-ával kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK:

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 7 kr.
 kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 kr fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

A nyiltérben:

minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.
 Velünk összeköttetésben levő hirdető-íradék, előfizetők, vagy a gyakori hirdetők tetemes díj-kezdményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer,

—+ vasárnap reggel. —+—

A hirdetések, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba:

(Takarék- és hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA NYITRAI ÉS TÁRSA.

HIVATALOS KÖZLEMÉNY.

8296. sz.

Barsvármegye alispánjától.

A rudnói esetleg a szénásfalusi roz-
 zant garami hidak helyett kompok felállítá-
 ása és a vámszedési díj szabályzat meg-
 állapítása, valamint az időközben netán
 felmerülő sürgős ügyek tárgyalása czéljából
 egy rendkívüli közgyűlés megtartása
 sürgős szükségé válván, Főispán ur ömél-
 tőségével egyetértőleg, midőn ezen köz-
 gyűlés határidejéül 1886. évi július 14-ik
 napjának délelőtti 10 óráját kitűzöm, egy-
 uttal az abban való részvételre a törvény-
 hatósági bizottság tagjait tisztelettel fel-
 kérem.

Ar.-Máróthon, 1886. jul. hó 3-án.

M á r i á s s y
alispán.

Csata-Lévai vasut.

Barsvármegye törvényhatósága s
 a szab. osztr. magy. áll. vasúttársaság
 között az aprilis hó folytán létrejött
 szerződés a garam-völgyi vaspályának
 létrehozatalát a megye általános ér-
 dekeinek szempontjából öleli fel.

Léva város közönsége speciális
 érdekeinek megőrzése szempontjából
 oly kedvezményeket ohajtott a város
 s a nagyközönség érdekében létre
 hozni, melyek míg egyrészt a vonal
 rövidebbé tétele által az érdekelt vi-
 dék közóhajával azonosak, másrészt
 az „állomáshely“-nek a város mellett
 elhelyezése által a város fejlődésének
 postulatumaként tekintendők.

A város e különös érdekeinek vé-
 delmében — az intéző férfiak kitartó
 buzgalma s a lévai uradalom nagy-
 lelki támogatása folytán — az építő
 társulat jóakarata mellett végre czélját
 érte.

A szerződés, Léva város közönsége
 s a szab. osztr. magy. állam vasp.
 társaság között f. hó 7-én a város

képviselő testülete által elfogadtatván,
aláíratott.

A szerződést kísérő átiratot, s magát
 a szerződést, melyek Léva város életé-
 ben oly fontos mozzanatot tárgyaz-
 nak, ide iktatjuk; azon meggyőződés-
 nek adva kifejezést, hogy az alább
 következő két okmány az építő társu-
 lat loyaltitása mellett teljes garanciát
 nyújt a város érdekei minden szem-
 pontjának biztosítására.

„Tekintetes városi képviselőség!

Folyó évi június hó 8-án 1952. sz. a.
 kelt becses átiratát, melylyel a f. hó 1-én
 tartott ülésről szóló jegyzőkönyvet nekünk
 átküldeni sziveskedett, vettük. Tudomásul
 vettük abból, hogy a tekintetes városi
 képviselőség kész az általunk szerkesztett
 hozzájárulási egyezményt aláírni.

Maga az ügy t. i. a vasutépítése ér-
 dekében áll, hogy ezen aláírás hováhamar-
 rább eszközöltessék a teendők egy egész
 sora lévén még végzendő, melyek felett
 határozni nem a társaság körében áll s
 melyeknek végrehajtására nézve a társa-
 ság a Csata-Lévai vonal költségeihez való
 összes hozzájárulásának kétségen kívüli elő-
 zetes megalapítását feltételül kell, hogy
 tekintse.

Ezen oknál fogva és hogy a végleges
 egyezség időtrabló irásbeli fejtegetések ál-
 tal az ügy hátrányára ne késedelmeztessek,
 a tekintetes városi képviselőség kívánságá-
 hoz képest építési vezetőségünk főnökét
 Bernhardt Győző főfelügyelő urat felha-
 talmaztuk, hogy legrövidebb időn belül ot-
 tan az ajánlott értekezést megtartsa és a
 mi nevünkben mindazon felvilágosításokat
 a nyom vezetése és annak szükségére
 nézve, hogy az a jelenlegi irányban meg-
 hagyandó, a tekintetes városi képviselő-
 ségnek megadja, melyek megnyugvással szol-
 gálnának arra nézve, hogy Léva város
 érdekei semmi tekintetben sem veszélyez-
 tetnek.

Léva város tekintetes képviselőségé-
nek Léván.

Hogy végre a tekintetes városi kép-

viselőségnek megküldött egyezmény formu-
 lázása tekintetében még fenforgó aggályát
 eloszlássuk és loyális álláspontunknak új-
 ból is kifejezést adjunk, kinyilatkoztatjuk
 — azon feltevésben, hogy a nagyméltóságú
 közmunka- és közlekedési m. kir. minisz-
 teriumnak fentartott tervezeti jóváhagyás
 és engedély megadása nekünk akadályt
 nem okozand, miként:

1-ör a pályanyom a Garam folyón át
Várad községen alul fog vezetettetni,2-or a pályaudvar Léván a város és
a major közt a Léva-káinai uttól dél felé
fog el helyezettetni és3-or, ha a Csata-Lévai vonal szak-
szonkint építetik a Salló-Lévai vonalrész, leg-
később egyévi határidőn belül a Csata-
Sallói vonal üzlet megnyitása után fog
építettetni és forgalomba helyezettetni. —
Építészeti igazgató: De Serres.“

„Egyezség.

Mely az 1885. évi október 22-én
 Léva város képviselő testületének köz-
 gyűlésen hozott határozat értelmében,
 az ezen egyezség megkötésére megha-
 talmazott Mácsay Lukács városi pol-
 gármester és Ósekey Vilmos városi
 főügyész, mint Léva város képviselői
 között egyrészt; a szabadalmazott osztr.
 magyar állam vasut társaság között
 pedig másrészt; egy Csatáról Lévára
 vezetendő másodrendű vasut építése
 és ennek előmozdítása czéljából kö-
 vetkezőképp kötött meg:

I. czikk. A szabadalmazott osztr.
 magyar államvasut társaság kötelezi
 magát egy Léva városát az Észter-
 gom-Csatai vasutvonal, Csata állomásá-
 val összekötő rendes vágányu másod-
 rendű vasut építéséhez és üzletéhez
 az engedélyt megszerezni, ezen vasutat
 pedig az engedély-okmányban megha-
 tározott idő alatt kiépíteni és rajta a for-
 galmat megnyitni.

A szóban forgó vasut építésénél
nevezett vasut társaság Léva város
azon ohaját, hogy Léva vasuti álló-

utána következő néhány évtizedben, mely
 aligha fog többé ismétlődni a világtörténe-
 lemben. Epen ez az erőnyilatkozat bizo-
 nyítja, hogy Görögország a perzsahábo-
 rukat közvetlenül megelőző századokban,
 melyekről oly hézagos tudósítások marad-
 tak ránk, tétlenül nem tessedt, hanem
 lassan bár, de annál biztosabban gyűjtötte
 azt az anyagi és szellemi erőt, mely épen
 elégséges vala az elpuhult, fegyelmetlen
 perzsátömegnek eltiprására. Olyan időben
 történt ez, mikor még maga a Delphii
 jövedel is, Hellas közös tüzhelye, melynek
 tehát kötelessége lett volna bölcs, buzdító
 tanácsaival az erkölcsi erőt táplálni, eleség-
 gedett és a perzsák roppant tömegét látva,
 inkább rémiteni igyekezett Görögországot
 merész vállalatától. Szerencse, hogy a
 Delphiből Athénbe siető követek visszatar-
 tattak és kedvezőbb jóslat eszközöltetett
 ki Athén számára.

Az athéniak nem bátráltak; az isth-
 muszi gyűlésen is minden vezéreszme Athén-
 ből indult ki. Görögországnak tényekben
 nyilvánuló osztatlan elismerése bizonyítja,
 hogy a perzsák elleni védecsatákban Athént
 illeti a dicsőség oroszlánrészében abban az
 időben, mikor a többi arisztokratikus ál-
 lamok a vallási központokkal (Delphi, Mi-
 letus, Ephesus) és ezek papjaival egyetem-
 ben épen nem mutattak nagy kedvet a
 demokrata Athénnel a monarchikus perzsák
 ellen egyesülni. Marathon térei, hol Athen
 majdnem egyedül állott szemben az óriási
 ellennel, a salamiszi vizek és Plataea tanus-
 kodnak róla, hogy Athén nem csüggedett

más a hasonló városokhoz lehetőleg
 közel; illetve a városi majoron belül
 helyeztessék el; a mennyiben ezt az
 építési és üzleti viszonyok megengedik,
 lehetőség szerint tekintetbe fogja venni.

II. czikk. Viszont Léva városa kö-
 telezi magát; a Csata-Lévai másod-
 rendű vasut építéséhez 25,000 fnt az
 az huszonötezer osztr. ért. firtal visz-
 szavonhatlanul és rövidítés nélkül hozzá
 járulni és ezen összeget öt egyenlő
 5%-os kamattal fizetendő 5 ezer firtnyi
 évi részletekben törleszteni, melyekből
 az 1-ső részlet az építkezés megkezdése
 napján, a többi négy pedig a
 4 következő év mindenikének lefor-
 gása után a társaság budapesti fő-
 pénztáránál lesz befizetendő.

III. czikk. Ezen egyezség második
 pontjában Léva város által elvállalt hozzá-
 járulási kötelezettség teljesítéseért ne-
 vezetett város egész vagyonával és jó-
 vedelmével kezkesedik.

IV. czikk. Léva város az ezen
 egyezséghez esetleg szükséges felsőbb
 jóváhagyásokat maga fogja kieszkö-
 zölni.

V. czikk. Minek hiteleül jelen
 egyezség két példányban kiállított,
 melyek egyike a szabadalmazott osztr.
 magyar állam vasut társaságnak, a
 másik pedig Léva városának átadatott.“

Az izr. iskolák Bars megyében.

Midőn hazánk legünnepeltebb költője
 a tanítók testületét az igazi felsőháznak
 kijelentette, bizonyára nem gondolt a zsi-
 dó tanítókra, kik a mindenható iskolaszéki
 elnökök-, alias sulprézusokkal szemben az
 alsóház szerény czímével is vajmi szívesen
 beérnek. Minek is híják hamarjában az
 ugorkafára felkapottat? A magyar ember,
 talán mert nyelvét beszennyezni nem akarta,
 e fogalomra találó szót nem alkotott, le-
 gyen hát: parvenu! Rendesen ilyen parvenu
 tolja fel magát a zsidó iskolaügy élére, és
 jaj annak a tanítónak, ki az arany ő fölsé-
 gének önként nem hódol. Uramfia, a bankó-

el, nem csak ellenségét verte vissza, de
 hamvaiból kétszer támasztotta uj életre
 Athént, ezzel Görögországot, azt szebbé,
 ezt hatalmasabbá tette, mint volt azelőtt.
 Így örízte meg számunkra Athén azt a
 szellemi kincsét, melynek alapján a jelen-
 kor műveltsége fölépülhetett, így lett a
 város maga Görögországnak védoszlopa,
 mint őt Pindaros nevezte. Ezt az eszmet
 fejezte ki a marathoni zsákmányból emelt
 Athene Promachos szobra is az akropolis
 tetején. Így ébredett egész Görögország
 saját erejének tudatára a perzsaháboruk
 alatt, így haladojt Athén kijelölt útján a
 nagyhatalom felé, és Görögországnak to-
 vábbi története, sorsa majdnem kizárólag
 Athénhez van fűzve, hol a dórok torna-
 gyakorlati és az ionok tudományos iránya
 összhangzatosan egyesültek. Nem csak At-
 tikanak kedvező természeti fekvése és ta-
 lajminősége, hanem az őskorban, főleg pe-
 dig a dörvándorlás alkalmával Peloponne-
 susból ide szorult fejedelmi családok epi-
 gonjai Athénben később olyan szellemi
 mozgalmat idéztek elő az irodalom terén s
 tették Athént az egész ismert világ taní-
 tójává, mint a Rómában asyllumot kereső
 gyűlevész, de testileg ép, erős földönfutók
 azt a harez és hódítás népévé. A főnnebbi
 körülmény, párosulva Solon páratlan tör-
 vényhozásával volt két leghatalmasabb emel-
 tyűje Athén nagyságának. De a mily mérv-
 ben fejlődött benne a demokraczia, épen
 olyan fokban növekedett Athén iránt az
 arisztokratikus államok gyűlölete, melyek
 létezhetési jogukat látták veszélyeztetve

TÁRCSA.

Mutatvány.

Csere József k. r. főgymn. tanárnak.

„Néhány vonás az ógörögök szellemi életének fejlő-
déséből“ című művéből.

Szerző ezen komoly tanulmányának
 megírásakor a szakembereken kívül a kö-
 zéptanoda magasabb osztályú tanulóit és a
 művelt közönséget tartotta szem előtt. „Az
 58 lapra terjedő füzetben kiindulva a mitho-
 logiából, igen helyes felfogással vezet
 keresztül az ógörögök szellemi fejlődését,
 a mint egyesek vagy egyéb fontos körülmé-
 nyek befolytak az átmenetet képező
 korszakokra. A mű minden lapja alapos
 kutatás s a görög nyelv teljes ismeretére
 vall, igazolva állításait a legautentikusabb
 források meggyőző idézeteivel.“

Wolf Frigyes Ágostonnak, a philologia
 megalapítójának, iskolája két irányba ágazott
 szét két jeles tanítványában a jelen szá-
 zad elején. Hermann Gottfried alakit czélt,
 a grammatikát tartotta szem előtt; hivei
 a mester nyomdokain járva az általános és
 összehasonlító nyelvtudomány kérdéseig mű-
 veltek a philológiát. A másik iskolának
 feje ellenben, Boeckh Ágoston, a tartalmi
 igazságot kutatja, aesthetikai oldalról te-
 kintve tárgyát magasabb álláspontra he-
 lyezkedik és az ógörögök egész szellemi
 életét egy képpé igyekszik összeolvasztani
 műveiben.

Szerző határozottan Boeckh iskolájának
hive. Egész művén végighúzódik a görög

nak ne legyen nagyobb nyomatóka a könyv-
nél! Ez mégis csak szörnyiség. „Feszítsd
meg!” hangzik minden torokból, és a szegény
tanító véres verítékét izzadva, viszi az ő
keresztfáját napról-napra, évről-évre
míglen véglenekadástól leroskad. Hány de-
rék zsidó tanítót ismertünk, kik mind tudomá-
nyuk-mint fenkölt szellemük- és hivatá-
sos buzgalomuknál fogva akármely felekezet
vagy nép díszére váltak volna, és kik nem a
mindennapi munkától megviselve, hanem
igenis föllebbvalóik basáskodása és határt
nem ismerő zaklatása következtében korán
megvénültek és korán sirba szálltak. Mit
mondjunk azon szerencsétlenekről, kik meg-
unva az örök rabszolgaságot a gúresős vándor-
bóthoz nyultak és földön futókká lettek!
Bizony csak a remény, remény egy jobb
jövőben adott a zsidó tanítóknak lelki erőt
az ő sanyaruságos életében, az mentette
meg a kétségbeeséstől, melyhez föllebbvaló-
lónak önkénye és méltatlankodása követ-
keztében gyakran oly közel volt.

És e remény valósult. Az 1868. év
meghozta a népiskolai törvényzikket és a
zsidó tanító is, a pariaké és pariaja emae-
cipálva lón. Azonban a törvény nem azért
törvény, hogy azt kijátszani ne lehessen.
Kevesebb fufanggal is lehet a törvényho-
zók eszén átjárni. Láttunk községek
melyek daczára a törvényadta véglegesség-
nek tanítóikat évről-évre szerződötték,
örökké lebegtetvén fölöttük Damokles kard-
ját, nehogy fejüket valahogy fölemelni me-
részeljék. Hallottunk községekről, melyek
a tanító fizetését kétféle osztották, jókora
részt a vallástánításért, melybe tudvalevő-
leg kormányának, hatóságnak beleszólása
nincs, kivétlen, hogy a tanító minden órá-
ban a jókora rész megvonása által kiéhez-
tethető és a kapitulációra könnyű szerrel
kényszeríthető legyen. Voltak és még van-
nak olyanok is, melyek mindjárt a fölvetel
alkalmával a szellemi napszámostól holmi
reversalist követelnek, melyben az az állo-
másán való maradhatási jogáról előre lemond.
Mások megint iskoláikat osztalták fel, hogy
a tanítón tulajdjanak. Ennek távozta után
azonban az iskola csakhamar ujjal virág-
zásnak indult. Ismét más községek ne-
vőket változtattak, neologusból lett ortho-
dóx vagy status quo ante, és fordítva.
Az ilyen megvedlett község rendszeren azzal
kezdte, hogy a tanítóknak kiadta az utle-
velet azon indokolás kíséretében, hogy az
új község tanítót nem fogadott, tehát tanítót
tartani sem köteles, minél világosabb
és érthetőbb nincs is a világon. De ki győz-
né mindazon kibúvókat és fondorlatokat
felsorolni melyeknek, a tanító oly sokszor
áldozatul esett, és ki ismeri mindezen áldo-
zatok számát? Ennek csak a Pester Lloyd
a megmondhatója, mely a pályázatokat ha-
sábszáma szokta volt közölni.

De mire való — így halljuk kérdezni a
t. olvasót — a zsidó iskolák fentartóinak
a gyakori személyváltoztatás? Tanítót csak
kell tartani. Hát biztosak ok abban, hogy
az utód külön lesz az elődnél? Nem jobb-
e az egyszer már kipróbált és alkalmasnak
bizonyult ember mellett maradni és annak
megélhetést biztosítani? Hja, ezt a szabad-
ságszeretet egy akarja. Börne azt mondja,
hogy addig nem lesz igazi szabadság, míg
a királyokat orraik kevésbé tetszetős for-
májáért is elküldeni nem lehet. Hát kép-
zelje csak a t. olvasó, hogy olyan szulpré-
s-féle — bocsnatot e szörny szóért! — em-
berke, ki vagy mely a tanítóra egy olympusi

Jupiterként amugy félvállról lenéz, neki pa-
rancsokat mindig orrhangon és szakadozott
elliptikus mondatokban osztogat, s öt néha-
néha, ha az éjjeli nyugalom vagy az ebéd
különösen jól szolgált, mutató és középső
ujjai legzséltó hegyeinek odanyújtásával
üdvözölni is kegyeskedik, ilyen emberke
mondjuk egyik szép reggelen arra találta
ébredni, hogy a tanító orra — görbe vagy
egyenes voltánál fogva, azt ne firtassuk, ne-
ki többé nem tetszik? Hallatlan, ez ellen
ne legyen remedium! Hát hol volna akkor
az annyira magaslati szabadság! Aztán még
mire való a kalapács, ha nincs ülővas?!

Az a nő legboldogabb, kiről keveset
beszélnek. Ha valaki ezen különben igaz
közmondást a lévai zsidó tanítókra alkalm-
mazná, a sulyokt ugyan messzire elvetné.
Igaz, hogy ő róluk hallgat a krónika, a köz-
zönség tudomással sem bír létezésükről,
működésükről. Közönyeink még csak egy sze-
rény meghívót sem hoznak az akkor meg ak-
kor tartandó évi zárvizsgálatokra. Talán mert
nem tartanak vizsgálatokat? De bizony tar-
tanak! Talán mert keresztény kartársaiak
messze mögötte maradnak? Eppen ezekre
hivatkozhatnak, mint kik nem egyszer ta-
nuí voltak annak, mennyi odaadással ápol-
ják ok a hazai nyelvet, mennyi buzgal-
mal fejtenek ki, hogy a hazának jóra való
hű fiaikat neveljenek. Hát miért mégis oly
szótalan felőlük a Fama? Megsugjuk azok-
nak, kik még nem tudják. Egyszerűen azon-
okból, mert ok hol juliusban, hol augusz-
tusban mutatják be az általuk elhittet
magvak aratását, sőt nem olyan régi még
azon idő, mikor a tekintetes iskolaszék,
még szeptemberre tüzte volt ki a záró
vizsgálatot. Hát azt mindenki beláthatja,
hogy ezen érdemes testület egy kicsit még
is röstelte a közönséget szüretkor majálisra
való meghívókkal meglepni. Amit az iskola-
szék pedig bőlesen elhallgatni akar, azt a
tanítónak világga eresztenie nem szabad.
Ezt így kívánja a regula. Tünni volt tehát
kénytelen, ha csak a kegyeszettség, ér-
s: felmondás veszélyének magát kiténni nem
akarta. Tünni volt kénytelen azt is, hogy
reá, noha a törvény a heti maximumot 30
óra kiszabta, 34 órát róttak, a fizetés föl-
emelését pedig évtizedek mulva is családjának
szaporodására bízták.

Azonban ne gondolja senki, hogy a lé-
vai zsidó hitközség ilyen ósdi és mondjuk ki,
emberölő intézményekkel arra a helyre
huzza meg magát, mely őt a haladás és humani-
tás e korában méltán megilleti. Koránsem.
Nem utolsónak való ő. A mintaközség czi-
mére tart ő igényt és el is követ mindent,
hogy Bars megye zsidóközségének csoport-
jában emporiumnak tartassék. Hogyis ne,
mikor az isteniszteletnek és nevelésnek
palotákat emelt. Hogy mi történik a pala-
tákon belül? Hát ami azok külsejének meg-
felel. Csak nem fog akadni egy Tamás, aki
abban kételkedik? A tanító pedig —
csendes mint a halál. Csendesnek is maradt,
türt és reménykedett. És ime reményében
nem esalatozott. A kormány megynébe
új tanfelügyelőt rendelt ki nagyságos Kuli-
szeky Ernő ur személyében. Minden hazafias
bari ember csak üdvözölheti a magas kor-
mány intézkedését, midőn a tanfelügyelői
állást ily kiváló tehetséggel és erővel betöl-
tötte. Sokat lehetne írni már eddig is szer-
zett érdemeiről. Erős kézzel ragadta meg a
gyeplőt. A többi közt, pl. megynék kerü-
letét kitisztította a zsidó zugiskolák — a
nevelésügy éppen oly káros, mint szegény-

letes e szenny foltjától. O lón a lévai zsi-
dó tanítók megváltója. Mindjárt első látó-
gatása alkalmával szemügyre vette az is-
kolaszék által megállapított órarendet, és a
törvényes szabta maximuma rámutatva ne-
tovább-ot parancsolt. Hátra volt még a do-
log nehezebbik része: az iskolaév tartamá-
nak rendezése. Az ő erélyessége a feleleten
nem állott meg. Rendet akart itt is terem-
teni, és midőn ellentállásra találta, a köz-
igazgatási bizottsághoz folyamodott orvos-
lásért. A tanító visszahelyeztetett emberi
jogaiba és méltóságába. Nem kell többé
szemlesütve a zárvizsgálat napját említenie.
Ez a története a „Bars“ idei 25. számában
közölt ama jelentésnek, miszerint a lévai
izr. hitközségnek a közíg. bizottságtól szí-
goruan meghagyatik, hogy az iskolai nagy
szünet július 2-tól augusztus végeig ok-
vetlenül megtartsa.

Kulicszeky Ernő tanfelügyelő ur tette
dicséretre nem szorul. Minden emberbarát
és az összes tanítószék szívében éreznél ma-
ra landóbb emléket emelt ő magának. Biz-
vást reméljük, hogy az ő áldásos működése
alatt az iskolaügy megyeszerzte új lendü-
letet fog venni, hogy a nemzet napszámossai
az ő igazságszeretétől lelkesítve nemes ve-
telkedésre fognak buzdulni és kettőztetett
lévél és erővel hozzálátni szent hivatásuk
betöltéséhez. Jól tudjuk, hogy fejére zudi-
totta a támadások hosszú lancsolatát,
mert az önkény berzenkedik és nem egy
könnyen szolgálhatja ki fegyvereit. Azonban
aki az emberi jogok mellett száll a sikra,
aki a nemzet reményének nevében lép a
küzdőterre, az vétezeve van a támadások
ellen, arról minden nyil mint az érezipán-
czérlől le fog pattanni.

A lekéri templomégés.

E hó 4-én, midőn az ajtatoskodó nép
a lytanián volt, vészterhes felhők vonultak
át Lekéren. A zivatar óriási erővel tört
ki. Villám villámot ért.

Egyszerre földrengésszerű dördület rá-
kódta meg a templomot. A villám a 30
öl magas torony vaskeresztjébe ütött. Kép-
zelhető a templomban voltak ijedsége. A
nép a zuhogó záporban seregesen tódult
a templomból kifelé s valóban ezer sze-
renese, hogy a nagy tolongásban senkit
baj nem ért.

A torony tetőzete — daczára a sza-
kadó esőnek — tüzet fogott s néhány perc
mulva egészen lángban állott; a tüzet
nagyban élesztette az erős nyugoti szél is.
Sokan a harangok megmentésén fáradoztak
és vakmerőséggel párosult bátorságuknak
sikerült is 4 nehéz harangot lehozni az
égő toronyból, az 5-ket azonban a nagy
füst s becsapódó láng miatt meg nem
menthették.

A toronyból lehellő zsarátnok s égő
gerendák a templom tetőzetét is lángra
gyulaszták s egy óra alatt a szép apátsági
templom, mely a vidék és község büszke-
sége volt, leégve, kormos falakkal mere-
dedzett az égnek. Az oltári szentséget, erek-
lyéket és a templom nagybecsű fölszere-
léseit sikerült megmenteni s a plebánián
biztonságba helyezni.

A nép látván, hogy a templom meg
nem menthető, a tűz lokalizálásához fogott,
mi annál könnyebben sikerült, mert a tűz

men volt a kulcslyuknál elmondta, épen
olyanformát beszéltek: „Vajjon lesz-e sok
szép a lányok között?”

„Csak láss meg engem!” gondolta ma-
gában ezek mindegyike.

„Ugy-e nagysád!” — hangzott most
egy kövér mama ajkairól — „ugy-e nagy-
sád, Aliceom tündértánczát utolsónak hagyja?
Mert nem szeretném, ha leányom a prog-
ramm többi pontját elhomályosítaná!”

„Oh, Margitkám szilfdtáncza szebb,
mint bármí más” — mon lá egy más mama —
„alig éri a földet lábaival, mintha csak a
tánczra volna teremtve.”

„Igen, de csak a táncza!” — jegyzé
meg egy hosszú sovány mama szarkasztikus
hangon — „Boriskámnak, bár szintén ki-
tünően tánczol, a tanulásban még sincs ver-
senytársa!”

A leányaikra büszke mamák eme
szóharczát az egyesület elnöknőjének
megérkezte szakította félbe, a gukkerek
mind felé fordultak, hogy toilettejének
egyetlen porczikája se kerülje ki a figyel-
met. — A vizsgálat megkezdődik.

A tánczmester jelt ad s a polonise
méltóságos akkordjai mellett belejtenek a
a lányok, hogy a „grand compliment“-nál
üdvözöljék az elnöknő öngagságát. Fran-
czia négyes, nagy mazur, körmagyar, csár-
dás, majd Margitka festői szilfdtáncza és
Alice igazán tündéri villi-táncza következ-
nek és a vizsgálat be van fejezve.

A mamák az igazgatónő meghívására
vacsorára mennek, míg a teremben csak
most indul meg az igazi jókedv. — Gyula,

előtt másfél órai nagy eső a házak zsin-
dely és szalma fedeleit úgy megáztatá,
hogy a reájuk hulló szikrák és zsindelek
nem igen gyujthattak. A templom belseje
sértetlen maradt. A kár mintegy 12 ezer
forint.

E nevezetes és szép épület e század-
ban már egyszer leégett szintén villámcsa-
pás következtében 1833-ban. A restaurálás-
nál hihetőleg figyelembe veszik e két kü-
rülményt és villámhárítókat alkalmaznak reá.
E. J.

Különfélék.

— Lapunk 26. számával befejezvé VI.
évfolyamának első félévét, előfizetést nyitunk
ez ée második felére. Tisztelettel kérjük elő-
fizetőinket, hogy előfizetéseik megújítása iránt
e hét folytán intézkedni sziveskedjenek, nehogy
a lap szétküldésében akadályok merüljenek fel.
— Helyben az előfizetések eszközésével a lap-
kihordója bizatik meg; vidéki előfizetőink ré-
szére pedig postautalványt mellékelünk.

— Dr. Szeberényi Gusztáv ág. hitv.
püspök e hó 9-én délben ért városunkba.
Fogadtatása — daczára az esős időnek —
igen impozans volt. Már 10 órakor kimen-
tek a szecsei major melletti országútra Bel-
csák László felügyelő vezetés alatt a pres-
biterium és az egyház tagjai. A tüzöltő-
egylet is kivonult Jaross Ferencz alparancs-
nok vezénylete mellett. — A megérkezett
püspököt Belesák László szívből üdvözöl-
vén, a püspök hazafias szellemben tartott
válasza után az elfogadó menet ünnepélye-
sen bevonult a városba a lelkész lakhoz,
hol Schleifer Ármin fogadta a megérkezőt.
Itt üdvözölték a tudós főpapot a város ré-
széről Mácsay Lukács polgármester, a ref. helyv.
hitv. egyház részéről Csekey Vilmos ügy-
véd és az izraelita hitközség részéről Kohn
Ambrus főrabbi. — Öngagsága az üdvöz-
letekre egyenkint válaszolva, különösen
hangsúlyozta a vallásfelekezetek közötti
testvéri szeretetet s azt, hogy bár vallás
tekintetében utaink talán elágazók, de egy-
ben, a hazaszeretben kell, hogy egygyé
legyünk s édes hazánk jólétének és bold-
ogságának előmozdításában mindnyájan kö-
zös erővel munkáljunk. — Üdvözöljük mi
is a derék főpapot és tudós férfit kö-
rüinkben!

— Zárünnepély. A lévai k. r. főgymna-
sium ifjusága mult hó 24-én tartá a műe-
nek-szavalat-és tornázásból iskolai ünnepé-
lyét. A változatos és jó ízléssel összeállított
műsor a következő: 1. Dalárkedv, vegyes
karra alkalmazta Zsaskovszky F. 2. a) A
félharisnya, Mikszáth Kálmántól, szavalja:
Stampay Sándor I. oszt. tanuló. 2. b) A
madár fiahoz, Tompától, szavalja: Pták Gé-
za II. oszt. tanuló. 3. Beteg leány, vegyes
karra szerzé Egressy B. 4. a) Kis gyermek
halálára, Vörösmartitól, szavalja: Székely
Kálmán IV. oszt. tanuló. 4. b) Az elhítt
vászunkabát, szavalja Leidenfrost Károly
IV. oszt. tanuló. 5. Gaudeamus igitur, ve-
gyes négyes Zsaskovszkytól. 6. Koldus-ének,
Arany Jánostól, szavalja: Varga Miklós V.
oszt. tanuló. 7. Magyar népdal, szerzette
Richter Ferencz. 8. A divat (szatira) Sza-
bó Endrétől, szavalja: Medveczky Lajos

szemben az elharapózó szabad gondolkodás
romboló irányával.

A perzsa háboruk után tényleg vagy
hallgatagon elismerték Athén elsőségét Gő-
rögország összes államai, melyek eleinte
hadihajók- és katonákban rótták le neki
tartozó hálájokat, minek következtében
Athén szövetséges társainak védője, utóbb
ura lett. Elismerte Athén fölényét esküdt
ellensége, Sparta is, midőn dicsősége után
sóvárogva a peloponnesusi háboruban meg
akarta őt fosztani hangadó szerepétől.

Tánczpróba.

— Bakfisch-Couplette. —

Nagy volt a szomorúság a leányok kö-
zött, mikor megtudták, hogy az igazgatónő
nem akar ez idén is, ugy mint eddig fiatal-
embereket a táncvizsgálatra meghívni. —
Egész haditerveket kovácsoltak, hogy mi-
ként fogják az igazgatónőt, a különben oly
kedves, jó, aranyos kis Jeney mamácskát
arra kényszeríteni, hogy legalább Sándor,
Géza, Kálmán, Gyuri, Elek, Andor meg
Imre eljöhessenek, magukkal hozván né-
hány barátjukat is.

— Én nem járom el a tündértánczot,
ha Lajos velem nem multhat — duzzog-
gott a kis szöszeke Alice.

— Én meg el sem jövök Kálmán nél-
kül, mondogatá a karcú Bella.

— Én sem, én sem! hangzott minden
oldalról.

Utóvégre abban állapotott meg a ha-
ditanács, hogy elmennek Jeney mamához s
megkérék, hogy inkább mulatság se legyen,
semhogy ok, kiknek ugy is a tánclezcék
alatt sokszor kellett „urat“ tánczolniok,
most is magukban mulassanak. — S mit
tehetett a jó öreg asszony, végre is csak
engedett a sok szép lányka kérésének —
talán visszagondolt saját boldog ifjuságára,
legalább arra látszott mutatni az a rejtett
könnycsepp, mely titkon szeméibe lopózott.

Közeledett a vizsgálat napja s a lá-
nyok kedélye mind izgatottabb-izgatottabb
lón, a szegény tanároknak ugyancsak meg-
gyült a bajuk velük.

Végre itt van a régóhajtott, örömpre-
pesve várt este. A diszterem fényesen ki-
van világítva, köröskörül a falmellett bársony-
pamlagok, az ablakon pedig nehéz brokát
selyem függönyök, melyeken itt-ott még
talál valami igazgatni valót a gazdasszony
gondos keze, hogy az itt keletkezendő szép
képpel a keret is teljes harmoniában le-
gyen.

A mellékszobából vig csevegés és ne-
vetgélés hallik, ott gyülekeznek a lányok s
izgatott örömben kukucskálnak a kulcslyu-
kon keresztül, vajjon jönnek-e már az
epedve várt vendégek. Itt-ott egyk még
félezipőjét igazgatja s félve pillant az ajtó
felé: — „Jaj, csak be ne jöjjön valaki!”

Lassankint megtelik a terem mamák-
kal s fiatal emberekkel, az előbbieket ké-
nyelmesen helyet foglalnak a bársony ke-
reveteken, ez utóbbiak pedig ismerkednek,
diskurálnak s mint Vilma, ki épen örsze-

Józsí meg Kari, mint afféle rutinirozott
technikusok már a vizsgálat alatt bemutat-
ták magukat az előttük ismeretlen lány-
káknak, kik — mivel már tavaly s azelőtt
tanultak tánczolni, most csak mint néző
publikum szerepeltek a vizsgálat tartama
alatt s a többiekkel is hamar megismer-
kedtek ugy, hogy mire a Pintér Bandi
bandája rágyújtott a „Hogy volt“-ra, már
mind jó barátságban voltak s ugy tolong-
tak a cigány felé, akár csak a redoute
partkettjén volnának. A franczia négyeseken
meg sem látszott, hogy most tették le
belőle kitünően a vizsgálatot a lányok, a
sok d'skurzusban (meg hát ki tehet róla,
hogy Imre, Elek meg Gyuri ugy esapják
a szélet Boriskának, Mariskának, Aranká-
nak meg a többi aranyosnak), mondom, a
sok diskurzusban nincs idejük a chéne
anglaise meg az été-re ügyelniök, ugyany-
nyira, hogy Muki bácsi, a tánczmester
többször összecsapta kezeit a feje fölött.

„Aber, meine Herren! Cette pauvre
quadrille!”

A szüneteket vig csevegés meg séta
tölti ki, sőt néhány kisebb csoport még a
konferencia-szobába vagy az igazgatói
s igazgatónői irodákba is elvonul. (Szent
Pestalozzi! ha hallanád mennyire elűtő az
itteni beszélgetés e szobák rendeltetésétől!)

De felhangzik az igazgatónő hívása:
— Vacsorára!

Hogy sietnek, tolongnak az egyes cso-
portok erre a varázsszóra le a tágas ebéd-
lőbe — csak Gyula Mariskával nem hal-
lotta e vezényszót, annyira elmerült szép

VI. oszt. tanuló. 10. Szendörgő, férfi négye: Zsaskovszkytól. 9. A munkácsi rab, Jókaitól, szavalja: Rác János VII. oszt. tanuló. 11. Egyveleg magyar népdalokból. vegyes karra alkalmazta Zsaskovszky F. 12. a) Búcsú-beszéd, tartja; Sembery Miklós VII. oszt. tanuló. 12. b) Jutalmak kiosztása. 13. Insurgensek riadója (induló), férfi karra szerző Zsaskovszky F. Végül tornamutatónyok. Az ünnepély iránt érdeklődő szép nagy számú közönség teljesen betöltte a helyiséget, mely a műsor minden egyes számának előadásánál örömmel adott kifejezést teljes melegezésének. A műsort követte a jutalmak kiosztása, mely sok szülőben és tanulóban kelte háláérzetet a kegyes és nemeslelkű jötevők iránt, kik évről évre számos ajándékban részesítik a gymnasium szorgalmas, jómagaviseletű s a magyar nyelvben legszebb haladást tanúsított ifjakat. Jutalmat kaptak: Godin Károly, Nésey István, Rác János, Weil Vilmos VII., Friebeisz József, Hrusovszky Károly, Kabina Oszkár, Leyrer Károly VI., Becsey Antal, Benkovits Géza, Rónay Gusztáv, Turcsin Antal V., Bolváry Kálmán, Kittenberger Sándor, Kosmos Miklós, Leidenfrost Károly, Székely Kálmán IV. Pápes István, Troch Pál, Uhlárik István III, Csepela Lajos, Kozma József, Paull Ernő, Pták Géza II, Rác Imre, Sebő János és Szentiványi Endre I. oszt. tanulók. — Megható volt az igazgató zárbeszéde, melyben az ifjakról és egyúttal a régi épületről vett búcsút, azon hő reményének adva kifejezést, hogy a jövő tanév ez ünnepélyt már az új, tágasabb, diszes, épületben tarthatja meg az ifjuság. — A szülők és a nagy közönségnek végtelen örömeire szolgál az ifjuságnak jelen szilárd és erkölcsös nevelése, képzése és az ünnepélyen oly szép kifejezést nyert szép művészetek iránt fejlett ízlése. Szívesen megragadjuk az alkalmat, azon reményünk adva kifejezést, hogy gymnasiumunk létesítésének egyik buzgó harcosát, Szabady Gyula főgymn. igazgatót üdvözölhessük az új falak között is. Vajha a jeles, derék és hazafias tanárikar ismert, ügybuzgó és kitartó támogatása mellett még számos éven át ő tarthatná kezében féltett kincsünket, ifjaink nevelés-ügyének vezetését!

— **Vasutügyünk.** Lapunk mai vezércikkje kimerítően foglalkozik azon eredménnyel, melyet városunk e hó 7-én tartott közgyűlése alkalmával az osztr. állam vasutársulattal kötött szerződés aláírásával a vasutügyben elért. E helyen csak annyit tartunk szükségesnek konstatálni, hogy a szerződés értelmében a csata-lévai vonal, melynek végpontja Léva lesz, ez év folyamán Nagy-Sallóig, a jövő évben — a Garamon Váránál kelvén át — Léváig minden bizonylan kiépül.

— **Első szereplés** volt ezime a darabnak, melyet a kath. legényegylet tagjai e hó 4-én színrehoztak. A cím megfelelő fellépésüknek is, mert ez volt első szereplésük e téren. Az egylet, mely alig áll fenn néhány hónap óta, már eddig is oly sok jelét adta létjogának és életképességének, hogy jövőjéhez a legszebb reményeket köthetjük. Az előadás szellemi sikere pedig biztos záloga nemes irányának, melyet eddig követett és helyes céljának, mely felé lankadatlan buzgalommal vezérelt azt az egylet ügybuzgó megteremtői Frank Ferenc k. r. tanár és Báthy László az egylet elnöke. — A színrekerült darab-

táncosnője bogárszemeibe (mellesleg megjegyzem, Mariska szíve is hevesebben dobogott a szikrázó szellemű fiú oldalán) s mire Ilonka Elekkel elővonszolta rejtekéből, már nem maradt helye, de kárpótolta a terem-sarkában a kedves házikisasszonykák annál figyelmesebb kiszolgálása, egymással versenyeztek, hogy minél inkább kedvében járjanak.

A gimnazistáknak is bő alkalmuk volt itt magukat a kurizálás nehéz művészetében gyakorolniok.

— Oh! de kitűnő ez az ászpikos sonka! Ugy-e igen tisztelt kisasszony, maga is szereti a sonkát? — kérdé szomszédnőjétől, a barna Ilonkától Andor, egy szűzke ötödösztályu gimnazista.

— Oh igen, különösen aszpickal!
— Én is, csak ugy letánczol torkomon, mintha a souper-esárdást járnám. Szabad kérnem, igen tisztelt kisasszony, a souper-esárdásra?
— Oh kérem!
— Mióta tánczol már, igen tisztelt kisasszony?
— Tavaly tanultam.
— Oh, hisz akkor már felségesen kell tudnia, mert én is tavaly tanultam.
— Kérem, legyen szíves, töltsön egy pohár vizet!
— Oh, kisasszonynak mindent szívesen megteszek. — Mond s könyökével Ilonkát oldalba bökve, a víz felét az asztalra önti.
— Ejnye! pedig máskor olyan ügyes vagyok.

— Oh kérem!
— Mióta tánczol már, igen tisztelt kisasszony?
— Tavaly tanultam.
— Oh, hisz akkor már felségesen kell tudnia, mert én is tavaly tanultam.
— Kérem, legyen szíves, töltsön egy pohár vizet!

— Oh, kisasszonynak mindent szívesen megteszek. — Mond s könyökével Ilonkát oldalba bökve, a víz felét az asztalra önti.
— Ejnye! pedig máskor olyan ügyes vagyok.

ban iparos ifjaink oly ügyesen, egybevágoan és szabatosan oldották meg szerepeiket, hogy a nagyszámú közönség szívesen részesítette őket a megérdemelt tapsokban. Kiváló dicséretet érdemel Nagy Gyula, ki Vidor Pista nehéz szerepében a különböző szerepköröket (Vizhegyi Ádám, dr. Kokas, Matyi kocsis és örült Misi) oly színpadi rutinnal adta, hogy játéka dicséretére vált volna bármely gyakorlott színésznek. — Frasch József (Kiss Mihály) a jómódu parasztagzában törül metszett józsi parasztagza volt. — Barna Gáspárt a „zöld szerecsen“ vendéglősét Podhragay Károly helyes felfogással és színpadi otthonossággal személyesítette. A többi szereplők: Halász István, Kovács István, Lutóvszky Lajos, Oravszky Géza és Presztolánszky Béla összességű és jó játékkal nagyban emelték a darab sikerét. — Az előadást táncz követte. Az első négyest 24 pár tánczolta. Lapunk szűk kerete nem enged meg, hogy a jelenvolt számos hölgyek névsorát közöljük. Ott volt az iparos osztály színe-java. A multság a legjobb hangulatban reggeli 6 óráig tartott. — Az elért szép szellemi és anyagi siker szolgáljon az ifjuság buzdítására. Haladjon az egylet tovább is a megkezdett uton, akkor a közönség — mely minden nemes és korszerű intézményt örömezt pártol — a jövőben sem vonandja meg az egylettől szíves támogatását.

— **Cserey József** k. r. főgymn. tanár legújabbán megjelent érdekes művéből, melyet lapunk más rovatában részletesen megismertettünk — egy meleg hangon írt levél kíséretében száz példányt küldött át a gymnasiumi bizottságnak oly kijelentéssel, hogy az abból befolyó összeg a lévai gymnasium javára fordíttassék. A műkönyvársi uton fog áruba bocsáttatni. Ára 50 kr. Tekintettel a jótékony célra, a bizottság felülfizetéseket a legnagyobb közönséggel elfogad s azokat hírlapilag nyugtatja. — Városunk derék szülőte, ki már előzőleg is tetemes anyagi áldozattal járult a nemes célhoz, e tényével újabb jelét adta annak, hogy mennyire szíven hordja szülővárosának előhaladását és jövőjét.

— **Nagy-Salló város** érdekeltsége f. hó 8-án tartott értekezletén tárgyalta az építő vasutársaság ultimátumát; e szerint a város és vidéke közönségétől 15,000 frt hozzájárulás kívánatik, melyre nézve a kötelező nyilatkozat f. hó 19-ig multhatlanul betérjesztendő. Mint értesülünk a község 5000 frtot szavazott meg e célra, egyesek által pedig 6500 frt van már eddig biztosítva.

— **Tánczpróba.** Welser Károly, városunk s a vidék ismert tánczoktatója, e hó 7-én és 8-án tartotta meg tanítványaival a tánczvizsgát. Az eredmény — tekintve az oktatás rövidségét, igen szép volt. Különösen meglepte a jelenvoltakat a tánczmulatságokból oly hosszú időre száműzött, de egy idő óta a táncztermekben ismét tért hódító jeles, nemzeti tánczunknak, a „Kör-magyar“-nak szabatos lejtése. A tanítványok közül szép és kedves tánczúkat — mint értesülünk — leginkább kiváltak: Mailáth Mariska, Örszike és Flóra, Rónay Alma és Helén és Squor Gizella kisasszonyok.

— **Az állam-építészeti hivatal** figyelmébe. A kálnai, garami hid padlata a nagy teher forgalom miatt annyira vásott, ko-

A tánczolóok sorai ritkulni kezdenek, Elek Ilonkával, Gyula Mariskával visszavonulnak a mellékszobákba, hogy zavartalanul ábrándozhassanak örök szerelemről, építsenek fellegrákokat. A boldogok!

Csak Andor nem bocsátja el a barna Ilonkát, bár többször mondá már a másfél-órás souper-esárdás alatt, hogy „köszönöm“ ő csak azt válaszolta:

— Oh, én még igen szívesen tánczlok igen tisztelt kisasszonnyal, még nem faradtam el nagyon!

S mikor Ilonka leejt zsebkendőjét, észre sem vette, annyira el volt foglalva azon gondolattal, hogy mi szepet mondjon neki, a mit eddig még nem mondott. (Bár még mitsem mondott.) Csak midőn táncz közben más lábaival taposta, kérte fel Ilonka, ki hiába iparkodott tőle szabadulni, hogy vegye fel.

— Oh kérem, igen tisztelt kisasszony, tehat leesett? — Hová? — Tessé-ék!

Nemsokára vége volt az utolsó esárdásnak is. Hosszas búcsu után messze a másnap deléig álmodtak a leánykák Józsiáról, Kálmánról, Imréről s jó ideig tartott, míg minden egyes részletét bőven megbeszélvén, visszatértek a régi kerékvágásba s nem győzték eleget mondogatni a drága, kedves Jeney mamáskának, hogy: „Igy volt a legjobb a mint volt!“

Roaváry Elemér.

pott, hogy az átjárás rajta már-már veszélyel jár. A nagyközönség érdekében felhívjuk erre vonatkozólag építészeti hivatalunk figyelmét.

— **Termésünk.** Hivatalos jelentések szerint az idei termés középszerű lesz. A buza kielégítő termést ígér. A rozs jól megérett, a repeze termés eredménye elég jó, az árpa közép termést ígér, a zab elég kedvezőleg fejlődik, a kapás növények szépek, krumpli lesz bőven, a szénában az eső tett ugyan elég kárt, de a mesterséges takarmány és sarju fejlődése a legjobb reményekre jogosít. A szőlők általában jól állanak.

— **Uj lap.** Ipolyzágon „Honti Hirlap“ cím alatt Pongrácz Elemér politikai és társadalmi heti közlönyt indított meg. A lap kormányparti irányu lesz; előfizetési ára egész évre 5 frt.

— **A belügyminiszter a kolera ellen** körrendeletet bocsátott ki, melyben a fiumei kolera esetekre való tekintetből felhívja a törvényhatóságokat, hogy ugy a fennálló általános kolera szabályzatban, valamint az 1884. évi június hó 20-án az akkori kolera veszély alkalmából kibocsátott 32511-számú körrendeletben foglalt hatósági övintézkedéseket a legnagyobb szigorral és pontos-sággal, felelősség terhe alatt, haladéktalanul minden irányban foganatosítsák, az időközben elrendelt övintézkedések szabatos foganatosításának megtörténtéről szakközvegek közbejötté mellett meggyőződést szerezzenek s általában mindama intézkedéseket, melyek a járványok megállítására mindenkor és mindenütt szükségesek, a leg-erélyesebben eszközölni s azok tüzetes kereszkivitelét ellenőrizni szoros kötelességüknek ismerjék.

— **Rövid hírek.** — **Időjárás.** A jövőhetre: általában változó, közben napos időt várhatni, esőkel, itt-ott zivatarral. — **Az angol** választási eredmények a kormányra nézve igen kedvezőtlenek. A lapok ma már lehetetlennek mondják Gladstone kormányon maradását. — **Eltűnt turisták.** Pallavicini Alfréd örgróf és Crommelin a bécsi németalföldi követség titkára, kik mult hó 27-én a nagy Glockner hegy megmászására indultak, két hegyi kalauzzal együtt elvesztek. Hihetőleg a lavina temette el őket. — **Orosz félhivatalos** lapok fenyegető hangon írnak egész Európa ellen, mert a hatalmak nem akarják Sándort a bolgár trónról letenni. Ebből csak az látszik, hogy Oroszország ürtügyet keres a keleti háborúra. — **Arany János** hún szeretett unokáját, Széll Piroskát, ki alig husz éves korában halt meg a fővárosban, e hó 6-án általános részvét között temették el. — **Ersekujvárott** közelebb azt kívánták Fábán János plebánostól, hogy tóttul predikáljon, mire ő azzal felelt, hogy a templomi énekeket is megmagyarosította.

APRÓSÁGOK.

— Rovatvezető: Zuhany. —

A szellem. — Udvarló: Ön kegyetlen! De ha kegyed miatt meghalok, megboszulom magam; halálom után szellemem kísérteni fogja! — Kisasszony: No legalább halála után megismerhetem, a mit életben nem tapasztaltam.

Maliczia. — Fiatalember: „Hetenkint egyszer szoktam borotválkozni.“ Öregebb ur: „Ezt fölleszgesnek tartom. Önnek elég volna egy radír gummi is.“

A vizsgán. — Tanár. Dákó Peti, mond meg nekem mennyi az ezer millió? — Tanuló. Egy milliárd. — Tanár. Hát a billió? Tanuló. Egy billiárd!

Csak az orvosok itélete irányadó arra nézve, hogy valamely gyógyszer bizonyos betegségekben hasznos-e vagy nem. Az általános használatba vett Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsaik illetőleg számos egyetemi tanár nyilatkozataira utalunk. E labdacsaok megnyerték az orvosok egybehangzó dicséretét, s kétségtelen, hogy ennek köszönhetik ama roppant nagy elterjedésüket, a melyben manapság mint kellemes, biztos és ártalmatlan hashajtó szer részesülnek.

T A N Ü G Y.

Iskolai értesítők.

I.

A lévai kegyesrendi gymnasium lefolyt tanévi értesítőjét vettük, melyből röviden a következő érdekes részleteket emeljük ki:

Az értesítő elején Bakó István gymn. tanár folytatja és fejezi be az előző évben megkezdett: „Történelmi jegyzeteket Léva multjából.“ A mű első és második része hí történelmi alapon tünteti elő Léva várának multját a nemzeti fölkelések és a török háborúk korában. Érdekes e fejezetben a lévai vár mellett — Souches fővezérlete alatt — 1664-ben vívott diadalmas csata, melyben a hős Koháry István elesett. Az utolsó fejezet Lévának a Tököly és Rákóczy-féle szabadságharcokban való szereplésével és a lévai vár végpusztulásával foglalkozik.

Kiváló szolgálatot tett az író adatainak feldolgozása által a szép történelmi multtal dicsekvő város monographiájának megírásához s kétségtelen reményt nyujt művében tanúsított széles történelmi ismerete- s kutató

szellemével arra nézve, hogy városunk monographiájának megírásához hivatással bír.

Az értesítő második része a tanári személyzetet mutatja be, mely szerint a gymnasiumban 11 rendes tanár, három más vallásu hitoktató és egy az egyházi és műneket előadó mellékkotató működött.

A harmadik rész a tananyaggal, a negyedik pedig tanodai közleményekkel foglalkozik.

Nagyjelentőségű adatokat tartalmaz az értesítő ötödik része a gymnasium történetéhez, melyben lelkes szavakban van méltatva Barsvármegye és Léva városának páratlan áldozatkészsége, melylyel egy új és modern épületet állít fel a tudomány-
nak. — Az építkezés serényen halad s néhány hét mulva készen lesz a szilárd és valóban monumentális épület, mely a megye és város közönségének áldozatkészségét megörökíti.

A statisztikai adatok szerint a lefolyt tanévre beiratkozott 226 tanuló, kik közül vallásra nézve volt 138 r. kath., 28 ev. ref., 12 ágostai és 48 mózes hitű.

Anyanyelvre nézve: 198 magyar, 3 német és 25 tót. Honosságot tekintve: bars-megyebeli 170, távolabb vidéki 56.

Tandíjat fizetett 211, tandíjmentes volt 15.

A tanév végén a tanulók létszáma 214 maradt. Tekintve az általános osztályzatot az eredmény kedvezőnek mondható, amelyben a magasabb osztályba felléphet 159, javító vizsgálatot tehet 27, ismételhet 21 ifju.

II.

A „Paulai szt. Vinczéről“ nevezett irgalmas-nővérek vezetése alatt álló lévai róm. kath. leányiskola értesítője szerint az iskolában a lefolyt tanévben öt nővér működött. Az iskolával kapcsolatos ovodát két nővér vezette. A nem kötelezett tanítványok közül a rajzot az egyik nővér, a műneket Hliva János kántortanító tanította.

A statisztikai adatok szerint a tanulók létszáma 304 volt, vallást tekintve ezek közül r. kath. 249, helvét 8, ágostai 4 és mózes vallásu 43. Származásra nézve: helybéli 269, vidéki 25. — Évközben kimaradt 23; meghalt: 5. Az ovodába járt; 105 fiu. 139 leány; összesen: 244.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Köszönet nyilvánítás.

A lévai kath. legényegylet által saját alaptökejének gyarapítására rendezett színelőadás alkalmával felülfizettek Konkoly Sándor, Holló Sándor, Kabina József urak és Filöp Emilia asszony, egyenkint 1 frt 20, — kisebb felülfizetésekből bejött 8 frt 60, összesen 13 frt 40. Belépti jegyekből bejött 151 frt 20, az összes jövedelem tehát 164 frt 60. Levonva ebből a kiadást 61 frt. 37 kr. maradt az egyesületnek tiszta jövedelem 103 frt. 23 kr.

Nem mulasztatom el ez alkalommal nyilvános köszönetet mondani Hévizy János, Jaros Ferenc és Svarba József uraknak, kik a darab színrehozatala és előadása körül oly sokat fáradoztak. Köszönetet mondok a növegyeletnek az átengedett szinpadért és díszletekért, — Kolibál József vendéglős urnak az olesón átengedett teremért és mellékhelyiségekért, — végül Stugel Imre úrnak, ki szíves volt a fodrászi teendőket minden díj nélkül elvállalni.

Egyesületünk részére a n. é. közönség további szíves pártfogását kéri.

Léván, 1886. jul. 9-én.

Báthy László
az egyesület elnöke.

IRODALOM ÉS MŰVESZET.

Az irodalom újabb termékei:

Miletz János-tól egy igen becses mű jelent meg, ezime: Bánk Bán költőjéről. Ára 2 frt.

Szt. Kiss Károly vállalatából. Az új magyar Athenis a. g. fizetése került ki sajtó alól. A vállalat az újabbkori magyar prot. egyházi írók életét és működését foglalja össze.

Katalóg a találmányokról. A földmívelés ipar és keresk. ministerium egy nagy kötetet elfoglalt katalógust adott ki azon találmányokról melyek 1871 jan. 1885. December 31-ig a magyar korona területén szabadalommal bírnak. Ára?

Hellebranth Árpád összeállított egy ösnyomatványok jegyzékét. Hellebrant latinul írja le a könyvtár legnépszerűbb iratát. Ára 2 frt.

Benedek Lajos Kolozsvárott. Az Erdélyi részek helység névtárát aképen állítja össze, hogy megmutatja a község mely járáshoz tartozik. Ára 2 frt.

Ami akadémiánk karezetolok. (rópirat)

A habonáról. (rópirat)

Mocsáry Lajos országgyűlési képviselőtől egy érdekes rópirat jelent meg 6 ivnyi terjedelemben. Címe: Néhány szó a nemzetiségi kérdésről. Ára 50 kr.

Lévai piaci-árak.

Rovatvezető: Kónya József, városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 6 frt 80 kr, 7 frt 20 kr. — Kétszeres: 5 frt 20 kr, 5 frt 50 kr. Rozs: 5 frt 10 kr 5 frt 30 kr. Árpa 4 frt 80 kr, 5 frt 50 kr. — Zab: 6 frt 10 kr, 6 frt 30 kr. — Kukoricza: 5 frt 15 kr, 5 frt 30 kr. — Bab: 7 frt — kr, 7 frt 50 kr. — Lencse: 6 frt 50 kr, 1 frt — kr. — Köles: — frt — kr.

Eladom, esetleg folyó évi nov. hó 1-ső napjától kezdve bérbe adom a lévai piacztéri lakházamat. A közelebbi feltételek malomutczai lakásomon tudakolhatók.
Léván, 1886. évi június hó 20-án.
Özv. Mészáros Józsefné Székesváry Mária.

Ó-bor
kapható hordókban vagy hektoliterenként és palaczkokban Léván a Levatic-féle pinceszéből.
Bővebb értesítést készséggel ad
LEVATIC LÁSZLÓ Léván.

Patent KUHNEE. Patent
MOSONY No 6500 WIESELBURG

Gyár: **Mosonyban.** (Wieselburg.)
Főraktár: **Budapest,** (Váci-körút 21.)

KÜHNE E.
(Alakult 1856.)

Ajánlja az egyedül valódi cs. kir. szabadalmazott **HUNGARIA DRILL** sorvetőgépeit tetemesen leszállított áron.

Ezen nevet „Hungaria Drill“ Kühne E. 12 évvel ezelőtt választotta sorvetőgépe számára, és hogy ezek mily közkedveltségnek örvendenek, a legjobban bizonyítják az mindazon gyárosok, kik gyártmányukat ugyanezen név alatt ajánlják és mindazon kereskedők, kik idegen gyártmányokat Kühne-féle Hungaria Drill név alatt elárúsítanak. A valódi Kühne-féle Hungaria Drill sorvetőgépeknek a fentebb látható czimtáblával és védjeggyel kell ellátva lenni. Saját gyártmányu szörvavetőgépek, amerikai szénageréblyék, cséplőkészletek, rosták, konkolyozók, szecskavágók, répavágók stb. kaphatók a legjutányosabb áron.

Regale-jog bérbeadás.
Bars megye nagy-szelezsényi közbirtokosság tulajdonát képező regale-jog a hozzá tartozó földekkel s korcsmával, alulírott lakásán az 1886-ik évi augusztus hó 8-án d. e. 9 órakor tartandó árverésen az 1886. évi november hó 1-től számított három évre bérbe fog adatni, — melyre a bérleti szándékozók — 80 frt bántépénzzel ellátva — tisztelettel meghívtnak.
Konkoly Gyula, közbirtokossági felügyelő.

176
18-30

A legjobb és legszebb **HARMONIKA** és mindenféle **HANGSZEREK** egyedül kaphatók:
Joh. N. TRIMMEL
BÉCS
VII. Kaiserstrasse 74.
Árjegyzék harmonikkról és más hangszerekről ingyen és bérmentve küldetnek.

A külföldi gyógyászati tekintélylyel rendelik a Dr. **POPP-féle Anatherin** szárvizet, mint a szájj- és fogak számára a legjobbat.

Dr. POPP J. G. urnak
cs. kir. udvari fogorvos
Bécs I. Bognergasse 2.

Alolított örömmel tudatom önnel, hogy én az ön **Anatherin-szárvizét**, mint szinte az **Anatherin-fogpasztát** használok s azokat a legmelegebben ajánlhatom.
Bukarest, 1881. decz. 11. **D. VLADESCO.**

Az orvosi kar professora Bukarestben, a Coltza-féle kórház főorvosa, számos román és külföldi tudományos társulatok rendes tagja, számos érdemrend tulajdonosa.

Kapható: Léván: Boleman János és Medveczky Sándor gyógyszer-tárában, Bábban: Zsilky Ignác gyógyszer-tárában, Selmeczen: Margatsy János és Sztankay Ferencz gyógyszer-tárában, Ujbányán: Vitkovits János gyógyszer-tárában, Nyitrán: Kovács József és Tombor K. gyógyszer-tárában, Balassa-Gyarmaton: Feistl József és Havas Gyula gyógyszer-tárában.

VIDATS-EKÉK
Vidats-féle egyéb gépek és azok pótrészei ezentul az eredeti Vidats-féle minták (modell) szerint csakis az alábbirt gyárben kaphatók, mely az összes mintákat a Vidats-féle csődtömegtől megszerezvén, azokat is gyártja.
A Schlick-féle vasöntőde és gépgyár-részvénytársaság gazdasági osztálya.
Központi iroda:
Budapest, váczi-körút 57. szám.

EMIL STORCH áruháza **Brünn**
Domonkos-utca 51. szám (Morvaország)

szétküldi utánvét mellett, amig raktáron lesz, az alább megnevezett árukat jóval az előállítási áron alul. Hogy a t. megrendelők előtt minden bizalmatlanságot eloszlassak, külön kívánatra a t. papság, községi előljárók, földbirtokosok, gyári- és jószágigazgatók, tanárok, magasabb állami. városi és megyei hivatalnokok megrendeléseit utánvétel nélkül is eszközööm.

NAGY tömeg posztómaradék 3 1/4 méter hosszú, a legszebb mintákban egész férfi-öltözetek számára; 1 maradék 3 frt 75 kr o. é. — Bármely nem kedvező maradékot visszaveszek.	NŐI FÜZÖK kitünő minőségű kanál-blanchettal 1 darab 70 kr.	Frottir-törülközők igen csinos széles vörös szegélylyel és rojttal, 6 darab 1 frt 50 kr.	LEPEDŐK (varrás nélkül) 2 méter hosszú, 1 1/2 méter széles a legjobbi vászonból 1 darab 1 frt 40 kr.
Egy maradék futó-szőnyeg 10-12 méter hosszú minden színben, igen tartós Csak 3 frt 50 kr.	Asztalkendők fehér vászonból, 1/4 nagyságú négyzetben 6 darab 1 frt 20 kr. Kávékendők vászonból, minden színben 6 darab 30 kr.	Angol uti-plaidek tisztá gyapjuból, 3 1/2 méter hosszú, 1,60 mtr széles 1 darab 4 frt 50 kr. Uti-plaid szij 75 kr. o. é.	Asztali készlet 1 asztalterítő és 6 asztali kendő vászon-damastból, 1 készlet 2 frt 30 krajczár.
Konyha-kendők szürke vászonból, teljes nagyságban. 6 darab 70 kr.	Vászon-törülközők fehér vagy veres szegélylyel 6 darab 1 frt 20 kr.	CHIFFON igen jó minőségű, kiválóan czélzerű férfi-, női-, és gyermekfehérműhöz 90 cm. széles egy vég (30 rőf) 5 frt.	Férfi-nyakendők elegánsu diszítve négy darab 1 frt.
Rips-garniturák a legpompásabb színekben, mely 2 ágy- és egy asztalterítőtől áll, köröskörül zsinórral és bojt-tal ellátva, 5 frt.	Félvászon ZSEBKENDŐK urak és hölgyek számára pompás kiállításban. Egy tuczat 1 frt 80 kr o. é.	Uti takarók nehéz fekete vagy barna plüssből, igen nagy, azelőtt 8 frt, most csak 4 frt.	Lópokróczok drap és szürke színű, színes szegélylyel, teljes hosszúságú és szélességű 1 drb. 1 frt 30 kr.
Ágyterítők vörös kretomból finoman levarrva teljes nagyságban. 1 darab 3 forint oszt. értékben.	PORTÖRLŐK szürke vászonból, vörös szegélylyel 6 drb. 60 kr. POHÁRTÖRLŐK fehér vászon, vörös szegélylyel 6 darab 1 frt.	Nyári mosó-szővetek (szintartó cheviot és kammarn) 6-7 méteres maradókkban, férfi-öltönyökre a legujabb mintákban. 1 maradék 3 frt 50 kr.	Asztalterítők minden színben, 3 darab 1/4 nagyságú 1 forint 3 " 10/4 " 2 forint
Damaszt-csinvat ágyhuzatra, 1 rőfnyi széles, kitünő minőségű 1 vég (30 rőf) 5 frt 50 kr.	Házi vászon 1 rőf széles, egy vég teljes 29 rőf, 4 frt 20 kr.	Házi kötények erős kék vászonból, a legujabb minták szerint megnyomva 6 darab 1 frt 50 kr.	Juta-ágyszőnyeg 1 1/2 méter hosszú, — kööskörül szegélylyel a legujabb minták szerint. 1 pár 1 frt 30 kr.
Juta-asztalterítő legujabb mintájú, teljes nagyságban, köröskörül széles rojtozattal 1 darab 90 kr.	NŐI REGGELI RUHÁK finoman kiállításban, nyersvászonn- és kartonból kellő nagyságban 1 darab 2 frt 50 kr o. é.	JUTA-KÉSZLET, mely 1 asztalterítő és 2 ágyterítőtől áll, csinos kivitelben, teljes nagyságú, 3 frt 50 kr.	Juta-függönyök 2 részből álló, 3 1/4 méter hosszú szegélylyezettel és rojttal, a legszébb kiállítással 2 frt 30 kr.
		Sternbergi ágyhuzatok 1 rőf széles, minden színben, csikos Jótállás a színezésért. 1 vég (30 rőf) 6 forint o. é.	OXFORD 30 rőfös, valódi színezéssel 4 forint Egy kész FÉRFI-NADRÁG jó cheviot-szővetből, jólállón elkészítve 1 pár 1 frt 35 kr.

Meg nem felelő áruk készséggel visszavétnak és a pénz kívánatra visszaküldetnek.
LEVELEZÉS MINDEN NYELVEN.